

Sygn. akt VII K 523/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszewska-Sobczyk

Protokolant: Agnieszka Michałowska

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Katarzyny Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016r. sprawy:

K. P., ur. (...) w N., córki K. i M. z d. B.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 10 kwietnia 2016r. na drodze (...), km10, hm2, gm. O., prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badań 0,51 mg/l, 0,47 mg/l, 0,45 mg/l, 0,42 mg/l, 0,40 mg/l i 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu- będąc wcześniej prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także naruszając zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt XII K 104/15

- tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I oskarżoną **K. P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 178a§4 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 i § 2 kk, art. 35§1 kk skazuje ją na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonej dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

III na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonych oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VII K 523/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 9 kwietnia 2016 roku K. P., uczestnicząc w spotkaniu towarzyskim w mieszkaniu znajomego położonym w N., spożywała alkohol w postaci piwa do późnych godzin nocnych.

Następnego dnia K. P. postanowiła odwiedzić znajomego do pracy.

O godz. 09:10 na drodze (...), km 10, hm2, gm. O. funkcjonariusze Policji zatrzymali do kontroli samochód marki F. (...) o nr rej. (...), którym kierowała K. P.. Przy pomocy urządzenia Alkometr dokonano pomiaru zawartości alkoholu

w wydychanym przez kierującą powietrzu. Przeprowadzone badania wykazały, iż K. P. znajdowała się w stanie nietrzeźwości. Pierwsze badanie przeprowadzone o godz. 09:15, wykazało 0,51 mg/l. Kolejne badania przeprowadzone o godz. 09:30 oraz 09:48 wskazały odpowiednio 0,47 mg/l i 0,45 mg/l w wydychanym powietrzu, zaś o godzinie 10:03, 10:05, 10:39- odpowiednio 0,42 mg/l, 0,40 mg/l, 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

K. P. była uprzednio karana za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Wyrokiem z dnia 20 maja 2015 roku, Sądu Rejonowego w Olsztynie XII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Nidzicy w sprawie sygn. akt XII K 523/16 została skazana za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 28 marca 2015 roku, na karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10,00 zł, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, na poczet którego Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 marca 2015 roku., świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. K. P. wykonała karę grzywny oraz spełniła świadczenie pieniężne w dniu 15 czerwca 2015 roku. Skazanie z powyższego wyroku uległo zatarciu w dniu 16 czerwca 2016 roku. Natomiast środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych K. P. wykonała w dniu 27 marca 2016r.

[dowód: wyjaśnienia K. P. k. 16, k. 40, k.54, odpis wyroku k. 34, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2,4].

Oskarżona K. P. przesłuchana na etapie postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa, wyjaśniła, iż w dniu 09.04. 2016r. przebywała u znajomego, gdzie spożywała alkohol w postaci ok. 3 butelek piwa. Rano nie jadła śniadania. Jej znajomy otrzymał telefon, że musi pilnie jechać do pracy. Zdecydowała się go odwiedzić. Jadąc drogą została zatrzymana do kontroli drogowej i poddana badaniu, które wykazało, że jest nietrzeźwa. Gdyby wiedziała, że tak jest nie wsiadłaby za kierownicę. Bardzo żałuje tego co się stało.

W trakcie rozprawy wymieniona również przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, podtrzymując swoje wcześniejsze wyjaśnienia.

[wyjaśnienia oskarżonej k. 16, k.40, k.53v-54]

Sąd rozważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej K. P., w których przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu zasługują na uwzględnienie. Wymieniona przyznawała, iż dzień wcześniej spożywała alkohol w postaci 3 butelek piwa. Oskarżona w sposób jasny przedstawiła również powody, dla których zdecydowała się na prowadzenie samochodu w godzinach rannych następnego dnia. Wyjaśnienia oskarżonej są spójne, logiczne i w świetle pozostałych zgromadzonych w sprawie dowodów nie budzą wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W tym stanie, wyjaśnienia oskarżonej, jak i korespondujące z nimi dokumenty, w szczególności protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i wyroku w sprawie XII K 104/15, których wiarygodności żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała, legły u podstaw czynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.

Konkludując należy stwierdzić, że kompleksowa ocena wiarygodności wyjaśnień oskarżonej, a także całości pozostałego uznanego za wiarygodny materiału dowodowego będącego dla Sądu podstawą ustalenia stanu faktycznego, dokonywana w świetle wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, pozwoliła na niewątpliwe stwierdzenie sprawstwa i winy oskarżonej K. P. odnośnie popełnienia przez nią czynu polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Jednak ze wskazanych dalej względów należało dokonać modyfikacji opisu zarzucanego czynu i jego kwalifikacji prawnej, czego Sąd omyłkowo nie uczynił w wyroku. Sąd przypisał bowiem oskarżonej K. P. popełnienie przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. polegającego na tym, że w dniu 10 kwietnia 2016r. na drodze (...), m10, hm2, gm. O., prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badań 0,51 mg/l, 0,47 mg/l, 0,45 mg/l, 0,42 mg/l, 0,40 mg/l i 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu- będąc wcześniej prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także naruszając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu

Rejonowego w Nidzicy z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt XIIK 104/15. Natomiast z ustaleń faktycznych Sądu wynika, iż w dniu orzekania, w stosunku do oskarżonej, nie obowiązywał już zakaz prowadzenia pojazdów, a wobec wykonania kary grzywny w dniu 15 czerwca 2016 roku skazanie z wyżej opisanej sprawy o sygn. akt XII K 104/15 uległo zatarciu z mocy prawa. Na dzień wydania orzeczenia w niniejszej sprawie K. P. była więc osobą niekaraną w świetle prawa, a jej zachowanie w dniu 10 kwietnia 2016 r. nie wyczerpywało znamion przestępstwa z art. 178 § 4 k.k., lecz z art. 178a § 1 k.k.

Niewątpliwie fakt uprzedniego skazania oskarżonej za czyn z art. 178a § 1 k.k., - wobec przywrócenia jej statusu osoby niekaranej, nie może rodzić dla oskarżonej żadnych negatywnych konsekwencji. Pomimo zatem, iż do popełnienia przez oskarżoną czynu z art. 178a § 1 k.k. doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania to zaistniały w dacie wyrokowania fakt jego zatarcia z mocy prawa uniemożliwił przyjęcie odpowiedzialności K. P. na podstawie unormowania art. 178a § 4 k.k.

Dokonując oceny prawnej zachowania oskarżonej należy uznać, iż zachowanie K. P. stanowiło przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Oskarżona prowadząc w dniu 10 kwietnia 2016r. w ruchu lądowym na drodze publicznej- drodze (...), gm O.. samochód marki F. (...) o nr rej. (...) znajdowała się w stanie nietrzeźwości tj. z wynikiem badań 0,51 mg/l, 0,47 mg/l, 0,45 mg/l, 0,42 mg/l, 0,40 mg/l i 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że spożywając alkohol poprzedniego wieczoru i siadając za kierownicę następnego dnia wymieniona jako osoba dorosła o określonej wiedzy i doświadczeniu życiowym mogła przewidzieć, iż znajduje się jeszcze w stanie nietrzeźwości, tym bardziej, iż stężenie alkoholu w wydychanym przez nią powietrzu o godzinie 09:15 było jeszcze stosunkowo wysokie (0,51 mg/l).

Również wina oskarżonej w zaistniałym stanie faktycznym nie może budzić wątpliwości. Jako osoba dojrzała życiowo, w pełni poczytalna, miała świadomość, konsekwencji jakie wiążą się z jej zachowaniem. Oskarżona była zdolna do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajdowała się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą też okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonej lub jej winę.

Wymierzając oskarżonej karę, Sąd miał na uwadze, zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 53 kk, zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości czynu przypisanego sprawcy, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd uznał za celowe oddziaływanie na oskarżoną karą ograniczenia wolności jako spełniającą swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze i za to skazał ją na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

U podstaw rozstrzygnięcia o karze legła w pierwszym rzędzie ocena stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu, czemu towarzyszyło rozważenie i ocena uwarunkowań i właściwości jej osoby. Oskarżona godziła w bezpieczeństwo w komunikacji, a w konsekwencji życie i zdrowie innych uczestników ruchu, poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości w godzinach porannych, gdy panuje dość znaczne natężenie ruchu, naruszyła jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jakim jest bezwzględny wymóg zachowania trzeźwości przez kierującego pojazdem.

Z wyjaśnień K. P. wynika, iż bez większej refleksji i wyraźnemu ku temu powodowi zdecydowała się na jazdę samochodem w tym dniu. W ocenie Sądu oskarżona jest osobą wymagającą w szczególności oddziaływania nań karą ograniczenia wolności, jako jedyną pozwalającą zasadnie oczekiwać osiągnięcia wobec oskarżonej celów wychowawczych kary. Jej zachowanie świadczyło o bezrefleksyjnej skłonności do naruszania prawa w celu zaspokajania doraźnych potrzeb. Zdaniem Sądu jedynie oddziaływanie na oskarżoną karą 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym może pozwolić na jej pełną resocjalizację, szczególnie wobec wykazania przez nią postawy odznaczającej się lekceważeniem dóbr prawnie

chronionych. Świadomość niebezpieczeństwa związanego z prowadzeniem pojazdu w stanie nietrzeźwości powinna bowiem być wysoko rozwinięta u każdego kierowcy. W ocenie Sądu wymierzona kara w tej wysokości spełni także cele zapobiegawcze i wychowawcze, oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował sposób i okoliczności w jakich doszło do popełnienia przypisanego jej przestępstwa. W powyższym zakresie Sąd uwzględnił porę i miejsce popełnienia czynu zabronionego. Oskarżona popełniła przestępstwo w godzinach porannych na uczęszczanej przez innych uczestników ruchu drodze. Ponadto, Sąd uwzględnił stopień nietrzeźwości oskarżonej, która podjęła decyzję o kierowaniu pojazdem i zasadniczo bez wyraźniej przyczyny zagroziła swoim zachowaniem innym uczestnikom ruchu.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował natomiast przyznanie się wymienionej do popełnienia zarzucanego jej czynu, jak również wyrażoną skruchę i żal z powodu tego zachowania.

W punkcie drugim i trzecim wyroku Sąd zawarł obligatoryjne względem oskarżonej w wypadku skazania za czyn z art. 178a§4 kk rozstrzygnięcia, na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekając wobec oskarżonej obligatoryjny środek w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zaś na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonej obligatoryjne świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Jednocześnie Sąd uznał, iż z uwagi na trudną sytuację majątkową oskarżonej względy słuszności przemawiają za zwolnieniem ją od zapłaty kosztów sądowych w całości.